

ΦΥΛΛΑΔΙΟ ΕΠΙΚΟΙΝΩΝΙΑΣ ΟΡΘΟΔΟΣΩΝ ΧΡΙΣΤΙΑΝΩΝ

Ο ΑΓΙΟΣ ΕΛΕΥΘΕΡΙΟΣ

Νεανική Περιοδική Έκδοση. Αριθ. φύλλου 159, Έτος 16ο, Μάιος 2010

ΑΝΑΓΚΑΙΟΤΗΤΑ ΟΜΑΔΙΚΟΥ ΑΓΩΝΑ

Σε μια χώρα όπου αφθονεί τόσο πολύ το όνομα Κωνσταντίνος, πώς μπορεί η μνήμη και δεν σκαλώνει στο μεγάλο εκείνο πρόσωπο του απώτερου παρελθόντος, ώστε να διατηρεί ζωντανή μια ιστορική παράδοση πολιτικής δύναμης και θεοφιλοσύφριγγους;

Πώς μπορεί ακόμα ο «τυχόν» υπάρχουν αδιάφορος ιστορικά λαός της και δεν επηρεάζεται από τα έργα και τη δόξα του μεγάλου πολιτικού ηγέτη που τιμάται από τη χώρα μας κάθε χρόνο στις 21 Μαΐου μετά της αγίας μητρός του σαν παγκόσμιος ειρηνοποιός και ισαπόστολος;

Πώς φτάσαμε στο σημείο, ακόμα και το μεγάλο πλήθος των ενδιαφερομένων διά την θεία δικαιοσύνη, να μην μπορούμε να διακρίνουμε την αναγκαιότητα ύπαρξης της χρηστής πολιτείας, την ώρα που ο ίδιος ο Σωτήρας της ανθρωπότητας «έχρισε» τον Μεγάλο Κωνσταντίνο πολιτικό ηγέτη διά του λαμπρότερου από τον ήλιο οράματος σημείου του φωτεινού Σταυρού με την επιγραφή «ΕΝ ΤΟΥΤΩ ΝΙΚΑ»!

Εάν με τη θεία οπτασία αυτού του σημείου ο Μ. Κωνσταντίνος στην συνέχεια πραγματοποιήσει όλα τα αξιοθαύμαστα κατορθώματα και γέμισε όλον τον ελληνικό χώρο -και όχι μόνο- με πλήθος συνωνύμων του, που βρίσκονται σήμερα οι πραγματικοί μιμητές του, οι αγωνιζόμενοι τουλάχιστον στον πολιτικό στίβο;

Ευρεθείς σε αδιέξοδο ευθύς αμέσως με την έναρξη του μεγαλεπήβολου έργου του πολεμώντας τον Μαξιμιανό, διαθέτοντα πολύ μεγαλύτερες στρατιωτικές δυνάμεις, προσευχήθηκε στο Χριστό

(Συνέχεια στη σελ. 2)

Μητροπόλεως Πειραιώς Θέμα «“Πρωτεῖο”, Συνοδικότης & Ἐνότης τῆς Ἐκκλησίας»

Στάδιο Ειρήνης καὶ Φιλίας, 28 Ἀπριλίου 2010

«Τό παπικό “Πρωτεῖο” δέν ἔχει θεολογική βάση οὔτε ἁγιοπνευματική καὶ ἐκκλησιολογική νομιμοποίηση. Στηρίζεται σαφῶς σέ κοσμικοῦ χαρακτήρος νοοτροπία ἔξουσίας». Αυτό μεταξὺ ἄλλων προέκυψε ὡς συμπέρασμα ἀπὸ τὴν Θεολογική Ἡμερίδα, πού διοργάνωσε μέ ἐπιτυχία καὶ μεγάλη συμμετοχή κληρικῶν καὶ λαϊκῶν ἡ Ἱερά Μητρόπολις Πειραιῶς στό Στάδιο Ειρήνης καὶ Φιλίας (αἴθουσα Μελίνα Μερκούρη) στίς 28 Ἀπριλίου 2010.

Τὴν ἡμερίδα ἐτίμησε μέ τὴν παρουσία του ὁ Μακαριώτατος Ἀρχιεπίσκοπος Ἀθηνῶν καὶ Πάσης Ἑλλάδος κ.κ. Ἰερώνυμος καὶ ἐκήρυξε τὴν ἔναρξή της. Παρέστησαν ἐπίσης οἱ Σεβ. Μητροπολίτες Κυθήρων κ.κ. Σεραφεῖμ καὶ Γλυφάδας κ.κ. Παῦλος καὶ ὁ Θεοφίλ. ἐπίσκοπος Μαραθῶνος κ.κ. Μελίτων.

Τό θέμα τῆς «“Πρωτεῖο”, Συνοδικότης καὶ Ἐνότης τῆς Ἐκκλησίας» ἀναπτύχθηκε σέ δύο συνεδρίες ἀπὸ ἐπτά εισηγητές, τοὺς ἐξῆς κατά σειράν: Σεβ. Μητροπολίτη Πειραιῶς κ.κ. Σεραφεῖμ, Ἱερομόναχο Λουκά Γρηγοριάτη, Καθηγητὴ Ἀριστείδη Παπαδάκη (University of Maryland), Πρωτοπρεσβύτερο Γεώργιο Μεταλληνό, Πρωτοπρεσβύτερο Θεόδωρο Ζήση, Πρεσβύτερο Ἀναστάσιο Γκοτσόπουλο καὶ καθηγητὴ Δημήτριο Τσελεγγίδη.

Ἀπὸ τίς εισηγήσεις καὶ τὴν ἐπακολουθήσασα συζήτηση προέκυψεν ὅτι: Ἡ ἐνότητα ἀνήκει στή φύση τῆς Ἐκκλησίας ὡς σῶματος Χριστοῦ καὶ ἐν Χριστῷ κοινωνίας.

(Συνέχεια στη σελ. 2)

«Σὺν πᾶσι τοῖς ἁγίοις»

ἐνότητα ἀνήκει στή φύση τῆς Ἐκκλησίας ὡς σῶματος Χριστοῦ καὶ ἐν Χριστῷ κοινωνίας.

Επιστολή προς την Υπουργό Παιδείας κ. Άννα Διαμαντοπούλου

Ξάνθη, Μάιος 2010

Θέμα: Το νέο Πρόγραμμα «Εκπαίδευση των παιδιών της μουσουλμανικής μειονότητας στη Θράκη» του Υπουργείου Παιδείας ανοίγει τους «ασκούς του Αϊόλου» για την τουρκοποίηση της εκπαίδευσης στη Θράκη και τον υποβιβασμό της ελληνικής σε δεύτερη γλώσσα

Αξιότιμη κυρία Υπουργέ,

Προσωπικά, πάντοτε ήμουν υπέρμαχος της ελληνοτουρκικής φιλίας και της γόνιμης -σε κάθε επίπεδο- συνεργασίας Ελλά-

δας-Τουρκίας, αλλά όχι με όρους υποτέλειας.

Μελετώντας την νέα Πρόσκληση του Υπουργείου Παιδείας, της 23ης/3/2010 προς τα Α.Ε.Ι. της χώρας, για την υποβολή προτάσεων στο πλαίσιο της Πράξης: «Εκπαίδευση των παιδιών της μουσουλμανικής μειονότητας στη Θράκη» για τα έτη 2010-2013, αισθανόμαστε ότι, ή εμείς έχουμε χάσει τα λογικά μας και παραλογιζόμεθα ή εδώ στη Θράκη συμβαίνουν παράλογα πράγματα.

Διότι, εάν είχαμε αντίστοιχες ενέργειες από πλευράς Τουρκίας για την εισαγωγή, παραδείγματος χάριν, της ελληνικής γλώσσας σε όλα τα τουρκικά δημόσια σχολεία της Κωνσταντινούπολης, θα ήταν τότε κάπως κατανοητή η λογική του Υπουργείου

Παιδείας. Τώρα όμως, η όλη μεθόδευση προκαλεί εύλογη έκπληξη και απορία, την στιγμή μάλιστα που ευρισκόμαστε ενώπιον μιας ενορχηστρωμένης προσπάθειας του τουρκικού επεκτατισμού να ποδηγητήσει τη Θράκη, αφού είναι γνωστό ότι το τουρκικό Προξενείο στην Κομοτηνή έχει υπερβεί τα όρια των διπλωματικών του ευθυνών και λειτουργεί ως άτυπο Υπουργείο Θράκης.

Πιο συγκεκριμένα, το ελληνικό Υπουργείο Παιδείας, αντί να προάγει -όπως οφείλει- την δημόσια ελληνική εκπαίδευση στη Θράκη δίνοντας τη δυνατότητα -πέραν των χριστιανών- και σε όλους τους μουσουλμάνους συμπολίτες μας να μορφώνονται ισότιμα όπως και οι υπόλοιποι

(Συνέχεια στη σελ. 3)

ΑΝΑΓΚΑΙΟΤΗΤΑ ΟΜΑΔΙΚΟΥ ΑΓΩΝΑ

(Συνέχεια από τη σελ. 1)

-χωρίς να έχει σημαντικά ακουστικά βιώματα περί προσευχής και αγιότητας και εμπειρίες πίστεως ανθρώπων που εν Χριστώ μεγαλούργησαν σε κάθε είδους αγώνα- επήρε γενναιόδωρη απάντηση απ' τον καρδιογνώστη Χριστό, όπως και ο πρώην διάκτος του Χριστιανισμού Παύλος, και όρμησε με θάρρος και σωφροσύνη με τη δύναμη μιας «οπτασίας» ν' αλλάξει τον κόσμο της εποχής του από πολιτικής πλευράς. Ποιοι φτωχομασόνιοι λιγούρηδες, σήμερα, ξεκινούν έτσι την πολιτική τους καριέρα προσευχόμενοι, υπολογίζοντας την Θεία Παντοδυναμία;

Ζώντας σε μεταβατική περίοδο της ιστορίας έκανε σφάλματα που δεν άφησαν σε ησυχία την χριστιανή μητέρα του αγία Ελένη, η οποία μετέβη από την Ανατολή στη Δύση να τον συναντήσει και να του ειπεί βυθίζοντας το πικρό μαχαίρι του χριστιανικού ελέγχου στην καρδιά: «Τί έκανες Κωνσταντίνε;». Σε καμία περίπτωση δεν του κουκούλωσε ούτε του χάιδεψε τη σκληρότητα, που σαν πρώιμος χριστιανός ηγέτης ήταν ακόμα φυσικό να έχει, μια και οι συμπεριφορές των χριστιανών αρχόντων βραδέως τότε εξελίσσοντο προς το καλύτερο.

Οποιος θέλει να νιώσει το μεγάλο έργο της αγίας Ελένης, ας προσέξει την οδοντηρή και σοβαρότατη έκφραση των οφθαλμών του Κωνσταντίνου, που προέρχεται από κάποιες άστοχες πράξεις του, που και αυτές δεν εστερούντο των εποχικών δικαιολογητικών. Με άλλα λόγια η αγία μητέρα του υπήρξε ο αυστηρός πνευματικός του που φρόντιζε πάντα να ασφαλίσει πνευματικά το έργο του από πράξεις ακραίες και να μην το αφήνει ανεξέλεγκτο!

Σήμερα, εμείς οι ουρανοβάμονες χριστιανί, που έχουμε απαξιωμένα «τα του κόσμου» και καλά κάνουμε, έχουμε περιθωριοποιήσει και την **Πολιτική** στο ράφι των αμαρτωλών λειτουργημάτων «ίνα μη μιανθώμεν και ίνα φάγωμεν το Πάσχα...»!

Γιατί, ενώ βλέπουμε εδώ και αρκετά χρόνια που μας οδηγούν οι ακραίες και εν πολλοίς αντίχριστες αποφάσεις των πολιτικών μας, δεν εκπλησσομάστε και δεν αντιδρούμε; Γιατί δεν κάνουμε **θέμα** μας από **άμβωνος** την αναγκαιότητα της πολιτικής εξυγίανσης, αλλά φθάνοντας στο σημερινό βήραθρο, εσπευσμένα κάνουμε την απότομη στραοφή περιμένοντας από τον πολυεύσπλαγχο Θεό να δώσει άγιο Κωνσταντίνο! Και δεν θα δώσει ο Θεός άγιο Κωνσταντίνο γιατί έχουν αλλάξει οι καιροί κι όπως λέει ο άγιος στρατιωτικός Ιωάννης Μακρυγιάννης (πρβλ. Αγ. Ιουστίνου Πόποβιτς), «δεν ζούμε στον καιρό του Εγώ, αλλά στον καιρό του Εμείς».

Μητροπόλεως Πειραιῶς

(Συνέχεια από τη σελ. 1)

Ἡ ἀληθής Ἐκκλησία εἶναι μία. Ἡ ἐνότητα τῆς Ἐκκλησίας σέ ὅλες τίς ἐκδοχές τῆς θεσμικῆς ἢ χαρισματικῆς ἔχει σαφῶς ἀγιοπνευματικὴ βάση. Παρέχεται μυστηριακῶς, συντηρεῖται ὁμῶς, καλλιεργεῖται καὶ ἐκφαίνεται κατεξοχῆν εὐχαριστιακῶς.

Σύμφωνα μὲ τὴν «Ὁμολογία Πίστεως» τῆς ἐν Κωνσταντινουπόλει Συνόδου τοῦ 1727 «Οὐδέμιαν ἄλλην ἦντινα οὖν κεφαλὴν ἀποδέχεται ἐν αὐτῇ τῇ Ἀνατολικῇ Ἐκκλησίᾳ, εἰμὴ τὸν Κύριον ἡμῶν Ἰησοῦν Χριστὸν μόνον παρά τοῦ Πατρὸς δοθέντα κατὰ πάντα τῇ Ἐκκλησίᾳ καὶ θεμέλιον τὸν αὐτόν». Κατὰ τὴν Ὁρθόδοξη Ἐκκλησιολογία δὲν νοεῖται «Πρῶτος» γενικὰ καὶ ἀόριστα χωρὶς τὴν παρουσία τῆς συγκεκριμένης συνόδου μιᾶς ἐπαρχίας.

Ὁ θεσμὸς τῶν πρεσβείων τιμῆς (αὐτὸς εἶναι ὁ ὅρος, πού χρησιμοποιεῖ ἡ ὀρθόδοξη ἐκκλησιαστικὴ παράδοση σὲ ἀντίθεση μὲ τὸν μεταγενέστερο ὅρο «πρωτεῖον» πού χρησιμοποιοῦν οἱ παπικοί) ἐκφράζει καὶ διασφαλίζει τὴν ἐνότητα καὶ τὴν συνοδικότητα τῆς Ὁρθόδοξης Καθολικῆς Ἐκκλησίας. Ἡ πενταρχία τῶν πατριαρχικῶν θρόνων εἶναι ἡ μορφή, τὴν ὁποία ἡ Ἐκκλησία ἔδωσε στὸν θεσμὸ τῶν πρεσβείων τιμῆς κατὰ τὴν πρώτη χιλιετία.

Ἡ ἐξουσία τοῦ «πρώτου», ἡ ὁποία ἀπορρέει ἀπὸ τὰ πρεσβεῖα τιμῆς, εἶναι καρπὸς τῆς συνοδικότητος, ἐνῶ ἡ ἐξουσία πού ἀρχισε νὰ οἰκειοποιεῖται ὁ ἐπίσκοπος τῆς Ρώμης ἤδη ἀπὸ τὴν πρώτη χιλιετία εἶναι ἀποτέλεσμα τῆς καταλύσεως τοῦ συνοδικοῦ πολιτεύματος τῆς Ἐκκλησίας.

Στὴν Ἐκκλησία τῆς α' χιλιετίας δὲν ὑφίστατο «θεῖο δικαίω» παπικὸ πρωτεῖο δικαιοδοσίας καὶ ἐξουσίας ἐφ' ὅλης τῆς Ἐκκλησίας, ἀλλὰ ἡ Ἐκκλησία εἶχε τὸ δικαίωμα νὰ ἀποφασίζει τὰ τῆς διοικήσεώς της καὶ χωρὶς τὸν πάπα καὶ ἀκόμα περισσότερο καὶ παρά τῆ δικῆ του ἐντονη ἀντίθεση καὶ

Θα πρέπει λοιπὸν νὰ συγκροτήσουμε **ομάδα** υγιῶν πολιτικῶν προσώπων ἢ νὰ ενθαρρύνουμε τυχόν υπάρχουσες χωρὶς χρονοτριβή, τις ὁποῖες «θα καταστήσουμε ἐπὶ τῆς χρείας ταύτης» (Πραξ. στ' 3).

Μπορεῖ ὁ Θεὸς τὸν ὁποῖο ὅλοι αὐτὴ τὴν δύσκολη ὥρα επικαλούμαστε, γιὰ τις οδοντηρῆς ἀδικίες πού ἔχουν υπομείνει μέχρι τώρα ἄνθρωποι του, νὰ δώσει εὐνοϊκὴ διέξοδο ἀκαριαίως. Ὁμῶς αὐτὸ δὲν ἀποτελεῖ τὸν κανὸνα λύσης τοῦ προβλήματος πού οφείλουμε νὰ περιμένουμε. Ἡ λύση εἶναι νὰ κάνουμε εμείς ἐργα ἀντάξια τῆς μετανοίας μας καὶ νὰ ενδιαφερθούμε πρακτικὰ γιὰ ὅσα ἀμελήσαμε ἀδιαφορώντας, μέχρι τώρα, γιὰ το ποιοι διοικοῦν τὴ χώρα μας καὶ ἀπὸ ποιοὺς δουλικά ἐπηρεάζονται.

Γ. Σ. Γκεζερλής

οἱ ἀποφάσεις τῆς αὐτῆς εἶχαν καθολικὴ ἰσχὺ.

Μετὰ τὸ σχίσμα τὸ 1054 ἡ ἀυξανόμενη ἀξίωση τῶν παπῶν γιὰ πρωτεῖο ἐξουσίας ἐφ' ὅλης τῆς ἐκκλησίας ἀνατρέπει πλήρως τὴν ἀγιοπνευματικὴ δομὴ τοῦ μυστηριακοῦ σώματος τῆς Ἐκκλησίας, σχετικοποιεῖ καὶ πρακτικῶς καταργεῖ τὴ Συνοδικότητα ὡς ἀγιοπνευματικὴ λειτουργία τοῦ σώματος αὐτοῦ καὶ εἰσάγει τὸ κοσμικὸ φρόνημα σ' αὐτὴν, ἀκυρώνει τὴν ἰσοτιμία τῶν ἐπισκόπων, ἰδιοποιεῖται τὴν ἀπόλυτη διοικητικὴ ἐξουσία ἐφ' ὅλης τῆς Ἐκκλησίας, παραμερίζοντας οὐσιαστικὰ τὸν Θεάνθρωπο καὶ τοποθετώντας ὡς ὀρθὴ κεφαλὴ τῆς Ἐκκλησίας ἕναν ἄνθρωπο. Μὲ τὸν τρόπο αὐτὸν ἐπαναλαμβάνει θεσμικὰ πλέον τὸ προπατορικὸ ἀμάρτημα.

Ἡ ἀληθινὴ ἐνότητα ἐπιτυγχάνεται μὲ τὴν ἐνότητα στὴν πίστη στὴν λατρεία καὶ τὴν διοίκηση. Αὐτὸ εἶναι τὸ πρότυπο ἐνότητος στὴν ἀρχαία Ἐκκλησία, τὴν ὁποία συνεχίζει ἀπαράλλακτα καὶ καθολικὰ ἡ Ὁρθόδοξη Καθολικὴ Ἐκκλησία. Ἡ μέθοδος τῆς Οὐνίας εἰσάγει ψεύτικη ἐνότητα καὶ στηρίζεται σὲ αἰρετικὴ ἐκκλησιολογία, διότι ἐκτὸς τοῦ ὅτι ἐπιτρέπει πολυμορφία στὴν πίστη καὶ τὴν λατρεία, ἐξαρτᾶ τὴν ἐνότητα ἀπὸ τὴν ἀναγνώριση τοῦ πρωτείου τοῦ πάπα, πού εἶναι θεσμὸς ἀνθρωπίνου δικαίου, καὶ ἀνατρέπει τὸ συνοδικὸ πολίτευμα διοικήσεως τῆς Ἐκκλησίας πού εἶναι θεσμὸς θείου δικαίου. Ἡ πολυμορφία γίνεται δεκτὴ μόνο σὲ δευτερεύοντα θέματα τοπικῶν παραδόσεων καὶ ἐθίμων.

Μετὰ τὴν Α' Βατικανὴ Σύνοδο (1870) καὶ κυρίως τὴν Β' (1962-1964) τὸ παπικὸ πρωτεῖο δὲν ἀποτελεῖ μιὰ ἀπλή διοικητικὴ διεκδίκηση, ἀλλὰ οὐσιῶδες δόγμα πίστεως ἀπολύτως ὑποχρεωτικὸ γιὰ τὴ σωτηρία τῶν πιστῶν. Ἡ ἄρνησή του ἐπισύρει τὸ ἀνάθεμα τῆς Α' Βατικανῆς Συνόδου, ἡ ἰσχὺς τοῦ ὁποίου παραμένει καὶ μετὰ τῆ Β' Βατικανῆς.

Ὅπως ἐτόνισε στὴν εἰσήγησή του ὁ οἰκοδεσπότης τῆς ἡμερίδος Σεβ. Μητροπολίτης Πειραιῶς κ. Σεραφεῖμ «Διὰ τῆς αἰρετικῆς καὶ βλασφήμου δοξασίας τοῦ Πρωτείου ἐξουσίας τοῦ ἐπισκόπου Ρώμης καὶ τῶν ἐξ αὐτῆς προελθόντων πνευματικῶν ἐπακολούθων (ὡς τὸ «ἀλάθητον» τοῦ Πάπα καὶ ὁ ἀπολυταρχικός-μοναρχικός δεσποτισμὸς τοῦ ἐφ' ὀλοκλήρου τοῦ σώματος τῆς ὑπ' αὐτὸν θρησκευτικῆς κοινωρίας), ὁ Παπισμὸς ἐξελίχθη, εἰς ἀπολυταρχικὸν - μοναρχικὸν σύστημα μυστικιστικῆς κοσμοθεωρίας καὶ διαστροφῆς αὐτῆς ταύτης τῆς ἐννοίας τῆς Ἐκκλησίας. Ἀπεδείχθη νέος Ρωμαϊκὸς - Φραγκικὸς ἐθνισμὸς (paganismus) ὑπὸ πνευματικὴν μεταμφίεσιν, ἀφῆρεσε τὴν μυστικὴν ἐλευθερίαν ἐν Χριστῷ ἐκάστου μέλους αὐτῆς καὶ ἀπέβη τὸ ἀναπόφευκτον καὶ μοιραῖον αἶτιον τῆς εἰς ἑκατοντάδας διαφόρων αἰρέσεων ἐκπτώσεως ἐκ τῆς μιᾶς, ἀγίας, καθολικῆς καὶ ἀποστολικῆς Ἐκ-

(Συνέχεια στὴ σελ. 4)

Επιστολή προς την Υπουργό Παιδείας Κ. Άννα Διαμαντοπούλου

(Συνέχεια από τη σελ. 1)

Έλληνες πολίτες, μεθοδεύει βήμα προς βήμα την τουρκοποίηση της παρεχόμενης εκπαίδευσης στα σχολεία και τα νηπιαγωγεία της Θράκης.

Διερωτώμεθα, εάν τα χρήματα του ελληνικού λαού και της Ευρωπαϊκής Ένωσης μπορούν -εν μέσω της παρούσας οικονομικής κρίσης- να προορίζονται από το Υπουργείο Παιδείας για να προετοιμάζεται το έδαφος, προκειμένου να εισαχθεί η τουρκική γλώσσα σε ολόκληρη την δημόσια εκπαίδευση της Θράκης και συγχρόνως να υποβιβάζεται η ελληνική σε δεύτερη γλώσσα. Διότι αυτό ακριβώς είναι κατ' ουσίαν το περιεχόμενο και ο στόχος της ανωτέρω Πρόσκλησης.

Επιπλέον, αντί το ελληνικό Υπουργείο Παιδείας να εστιάσει στην αξιοποίηση των προς διάθεση κονδυλίων για τη διεύρυνση και τη δημιουργία νέων δημόσιων σχολείων στη Θράκη, ιδιαίτερα στην ορεινή περιοχή της, δαπανά από το 1997 μέχρι σήμερα μερικές δεκάδες εκατομμύρια ευρώ στην κατεύθυνση υλοποίησης Προγραμμάτων, τα οποία δυστυχώς δεν δημιουργούν ουδεμία μόνιμη και βιώσιμη υποδομή στην εκπαίδευση. Ενώ, μόλις αυτού του είδους τα Προγράμματα περατωθούν και αφού έχουν δαπανηθεί μεγάλα ποσά, δεν απομένει καμία ουσιαστική υφιστάμενη δομή και επιστρέφουμε πάλι στην αρχή, όπως έχουμε δείξει και σε άλλες επιστολές μας.

Πιο συγκεκριμένα, στις Ενότητες της εν λόγω Πρόσκλησης, διαβάζουμε μεταξύ άλλων: «... Μελέτη με αντικείμενο την εισαγωγή της τουρκικής γλώσσας ... στα δημόσια σχολεία της Θράκης... υλοποίηση του μέτρου εισαγωγής της διδασκαλίας της τουρκικής στα δημόσια σχολεία πρωτοβάθμιας και δευτεροβάθμιας. Επεξεργασία αναλυτικού προγράμματος για την τουρκική γλώσσα... Διαμόρφωση Προτάσεων ...για τα εκπαιδευτικά υλικά και βιβλία διδασκαλίας της τουρκικής στα δημόσια σχολεία...» (Σελίδες 6,7,8,9 της Πρόσκλησης).

Όλα τα ανωτέρω αποτελούν νέες παραχωρήσεις προς τον τουρκικό επεκτατισμό που πριν από λίγα χρόνια κανείς δεν διανοείτο να πράξει. Η εν λόγω δε μεθόδευση του Υπουργείου Παιδείας θεωρούμε ότι υποκαθιστά και επί της ουσίας ακυρώνει όλη την ελληνική διπλωματία και την μέχρι σήμερα ισορροπημένη πολιτική στην Θράκη, στην οποία έχει συμβάλει τα μέγιστα και ο νυν Πρωθυπουργός της Ελλάδας.

Παράλληλα, το ίδιο πρόγραμμα προωθεί τα δίγλωσσα νηπιαγωγεία, έτσι ώστε η τουρκοποίηση όλων των Μουσουλμάνων της Θράκης, συμπεριλαμβανομένων των Πομάκων και των Τσιγγάνων (που αποτελούν περίπου τα 2/3 της μουσουλμανικής μειονότητας), να αρχίζει -με τα χρήματα των Ελλήνων φορολογουμένων- από τη νηπιακή ακόμη ηλικία.

Τραγικότερο δε όλων είναι το ακόλουθο απόσπασμα από την ανωτέρω Πρόσκληση: «...Το περιεχόμενο της επιμόρφωσης θα είναι: νέες παιδαγωγικές μέθοδοι, διαφοροποιημένη παιδαγωγική, ... διδασκαλία της ελληνικής ως δεύτερης γλώσσας» (σελ. 8 της Πρόσκλησης).

Στην Θράκη επομένως, του 2010, το ελληνικό Υπουργείο Παιδείας, α) μελετά και σχεδιάζει επίσημα την εισαγωγή της τουρκικής σε όλα τα δημόσια σχολεία, β) δημιουργεί δίγλωσσα νηπιαγωγεία, για τα οποία δεν προνοεί κατά τον σχεδιασμό του την χρήση των άλλων μητρικών γλωσσών της μειονότητας (πομακική και τσιγγανική), γ) προάγει διαφοροποιημένη παιδαγωγική, δ) υποβιβάζει την ελληνική σε δεύτερη γλώσσα. Φοβούμαστε δε, ότι μετά από τη Θράκη σειρά έχει η υπόλοιπη Ελλάδα και τα υπόλοιπα δημόσια ελληνικά σχολεία να υποστούν τον διαπολιτισμό του Υπουργείου Παιδείας και τον υποβιβασμό της ελληνικής σε δεύτερη γλώσσα, αφού παντού πλέον υπάρχουν μουσουλμάνοι πολίτες.

Για τα ανωτέρω το Υπουργείο Παιδείας διαθέτει για τους επόμενους 36 μήνες 10 εκατομμύρια ευρώ, εν μέσω περικοπών συντάξεων, μισθών και νέων φορολογικών αυξήσεων. Δεν μπορούμε παρά να καταγγείλουμε αυτήν την προσβλητική για τη Δημοκρατία και την επιστημονική δεοντολογία μεθόδευση.

Ζητούμε από εσάς, Κυρία Υπουργέ, αλλά και από τον Πρωθυπουργό, τους Βουλευτές της Θράκης και σύσσωμο το ελληνικό Κοινοβούλιο, να ανασταλούν άμεσα αυτές οι μεθοδεύσεις του Υπουργείου Παιδείας, οι οποίες οδηγούν απευθείας στη γκρίζοποίηση και διχοτόμηση της Θράκης. Συγχρόνως, σε μια τόσο δύσκολη στιγμή εγκλωβίζουν τον Πρωθυπουργό της χώρας και την Κυβέρνησή του αλλά και την ελληνική πολιτική σε μια μη αντιστρεπτή κατάσταση πραγμάτων.

Για αναλυτικότερη ενημέρωσή σας, επισυνάπτουμε σχετική επιστολή μας.

Τέλος, επισημαίνοντας το προφανές, ότι τέτοιες μεθοδεύσεις όχι μόνο δεν προάγουν μια ισότιμη φιλία και συνεργασία Ελλάδας-Τουρκίας, αλλά αντίθετα, δυναμιτίζουν την φιλία των δύο λαών, αφού δημιουργούν όρους υποτέλειας του ενός στον άλλο, σας ζητούμε α) να ακυρώσετε άμεσα την εν λόγω Πρόσκληση, β) να την αναπροσαρμόσετε, αφού προηγηθεί διαβούλευση επιστημόνων από όλα τα ελληνικά Α.Ε.Ι., γ) να περιορίσετε την Πρόσκληση σε θέματα διδασκαλίας της ελληνικής γλώσσας και λοιπής εκπαιδευτικής στήριξης και, δ) ο σχεδιασμός της νέας Πρόσκλησης να προβλέψει ισότιμη μεταχείριση όλων των μητρικών γλωσσών της μουσουλμανικής κοινωνίας.

Με ιδιαίτερη τιμή,
Γεώργιος Π. Παύλος
Αναπληρωτής Καθηγητής
Πολυτεχνικής Σχολής Δ.Π.Θ.

Σ.Σ. Αυτή είναι η αντίσταση των μορφωμένων ανθρώπων που μας εμπνέει και μας αναζωογονεί.

Νεοεποχικό βαθύ «χαμηλό»

Θριάμβευσαν, κατάφεραν χωρίς ντροπή να πιάσουν «τον ποντικό στη φάκα»! Μιλούνια με υπομονή πολύ εζώσανε μια δράκα.

Ο εφιάλης πάντοτε έχει το ριζικό του και «μέτρα» ευφύεστατα σκορπάει απ' τ' άλογό του.

Με προθυμία πάντοτε για τ' ανταλλάγματά του κάμπτεται και λυγίζεται απ' τα θεμέλιά του.

Το σκάφος που βυθίζεται δεν τον προβληματίζει αρκεί αυτός να χαίρεται την δόξα που τ' αξίζει.

Ποιος το περίμενε ποτέ να έρθουν τέτοιες μέρες ανήλιαγες και σκοτεινές με θράσος και φοβέρες.

Οι «αγορές» οργιάζουν με την τοκογλυφία υπόδειγμα σκληρότητας η βάρβαρη κακία.

Θαυμάζουμε πολιτισμό που σούρνει το συμφέρον κομμών και ατσαλάκωτων και γλυκερών εταιρών.

Ξέρον που απευθύνονται και ποιους ποδοπατάνε αυτούς που ακόμα το σταυρό στο στήθος τους φοράνε.

Πρέπει ο πυρήνας της ζωής να σπάσει να διαλύσει κι η έπαρση της «εποχής» να τονε εκτοπίσει.

Όμως της πίστης η καρδιά θ' αντέξει θα βαστάξει κοντά σ' αυτήν και των μελών του σώματος η συντροφιά φράχτη αδιαπέραστο «με τόλμη κι αρετή» θα φτιάξει.

Γιατί προσβάλλεται αδιάντροπα με νόμους η αλήθεια κι εισέρχεται αθόρυβα στις μύτες των ποδιών βαδίζοντας η κακοήθεια.

ο Παράλογος

Υπεύθυνος ύλης φυλλαδίου
Γεώργιος Σ. Γκεζερλής
Διεύθ: Σκρα 2 Μαρούσι, Τ.Κ.: 15124,
Τηλ: 210 6195766, vgezer@cc.uoa.gr
Στείλτε μας το email σας, για να σας αποστείλεται το φυλλάδιο ηλεκτρονικά.

Το φυλλάδιο φιλοξενείται στην ιστοσελίδα www.pigizois.gr

...του συγκεκριμένου ΗΡΩΑ δεν πρόλαβαν να του κά- νουν περικοπή μισθού και επιδομάτων...

Μία θυσία που δεν προβλήθηκε καθόλου από τα ΜΜΕ... Υπολοχαγός Χαράλαμπος Χαραλάμπους. Θυσιάστηκε στην Κύπρο, την 7η Νοεμβρίου 2009.

Έπεσε στο βωμό του καθήκοντος προς την πατρίδα κατά την παραλαβή του πολεμικού υλικού του λόχου του που βρίσκεται στην πρώτη γραμμή. Προτίμησε να θυσιαστεί για να γλιτώσει τους στρατιώτες του. Δεν πέταξε την οπλοβομβίδα που είχε από μόνη της οπλίσει, αλλά την κράτησε στην αγκαλιά του δίνοντας σε τρία άλλα νεαρά παιδιά τον ελάχιστο χρόνο που χρειαζόταν για να απομακρυνθούν από το φυλάκιο. Ο ίδιος σκέπασε με το σώμα του την οπλοβομβίδα που του προκάλεσε θανάσιμα τραύματα.

Το φυλάκιο βρίσκεται στην πρώτη γραμμή της Λευκωσίας, ακριβώς απέναντι από τους εισβολείς και τον προμαχώνα Ρόκας, κοντά στην Πύλη Πάφου. Είναι το φυλάκιο που βρίσκεται κάτω και πάνω από το παλιό οίκημα της ΣΥΤΑ. Το ατύχημα έγινε όταν καταμετράτο το πολεμικό υλικό του φυλακίου με την αλλαγή της διοίκησης του λόχου.

Ακριβώς στις 10 και 50 ακούστηκε μια υπόκωφη έκρηξη στο χώρο των πυρομαχικών του φυλακίου. Το κακό είχε ήδη γίνει και ο 29χρονος υπολοχαγός έπεσε νεκρός, ακρωτηριασμένος στα δυο του χέρια και με ένα βαθύ τραύμα στην καρδιά.

Τι προηγήθηκε; Είχε στα χέρια του τη μοιραία οπλοβομβίδα όταν ακούστηκε ένα παράξενο κλικ στο εσωτερικό του χωνιού της. Κάτι σαν να όπλιζε ο πυροκροτητής και η αντίστροφη μέτρηση άρχισε. Ο δόκιμος Αντρέας Χριστοδούλου στα 4 με 5 δευτερόλεπτα που μεσολαβούν μόλις πρόλαβε να του πει «μήπως και εκραγεί, κύριε λοχαγέ». Έκανε τρία βήματα προς τα πίσω μαζί με άλλους δύο στρατιώτες την ίδια στιγμή που ο υπολοχαγός ίσως προσπαθούσε να κάνει κάτι. Σύμφωνα με ό,τι είπε στον πατέρα του Γιώργο Χριστοδούλου ο νεαρός δόκιμος, είδε τον υπολοχαγό να παίρνει τη χειροβομβίδα κοντά στο στήθος του και να την κρύβει με τα χέρια και το σώμα του. Είχε καταλάβει ότι η έκρηξη θα ακολουθούσε την επόμενη στιγμή και θέλησε να σώσει τους άλλους. Θέλησε να σώσει τα άλλα τρία παιδιά που ήταν μαζί του στο στενό και αποκλεισμένο χώρο των πυρομαχικών. Γιατί τα πυρομαχικά βρίσκονται σε αποκλεισμένο υπόγειο χώρο;

Ακολούθησε η έκρηξη και ο δόκιμος με τους δύο στρατιώτες βρέθηκαν εκτός του χώρου που πνίγηκε μέσα σε καπνούς σκόνης και θραύσματα. Ο δόκιμος γύρισε μετά από λίγα δευτερόλεπτα πίσω και βρήκε διαμελισμένο το λοχαγό του σε μια λίμνη αίματος, πεσμένο μπρούμυτα. Είδε ότι ήταν νεκρός. Βγήκε ακολούθως έξω και με

το κινητό του τηλεφώνησε στο Νοσοκομείο και στο ΓΕΕΦ.

Ο κίνδυνος για νέα έκρηξη ήταν υπαρκτός και οι πυροτεχνουργοί της Αστυνομίας που είχαν φτάσει στο μεταξύ απέκλεισαν το χώρο και εξέτασαν όλο το υλικό.

Ο πατέρας του δόκιμου ανθυπολοχαγού Γιώργος Χριστοδούλου δήλωσε στη «Σ» ότι αν ακολουθούσε έκρηξη των πυρομα-

Οι Σκληροί, όλο και θεαματικότεροι!

«Οι δοκούντες άρχειν των εθνών» και, γενικά, οι δυνατότερες, συνήθως, ομάδες καταδικάζουν με παχιά λόγια τις αδικίες που διαπράττονται σε παγκόσμια κλίμακα και αισθάνονται ότι κάνουν το καθήκον τους απέναντι στις ανθρώπινες συνειδήσεις, χωρίς να παίρνουν ειλικρινή κατασταλακτικά μέτρα.

Χρησιμοποιούν τη δύναμή τους εκεί που τους καλούν τα άνομα ή βολικά συμφέροντά τους και επιστρατεύουν φιλότιμες λαϊκές δυνάμεις για να βγάλουν το φίδι απ' την τρύπα.

Έτσι καταδικάζουν και σήμερα τα επώνυμα και αξιοπρεπή κράτη την σφαγή αόπλων και ιδεολόγων ακτιβιστών από την θεαματικά επιδεικτική ισραηλινή στρατιωτική επέμβαση.

Καταδικάστηκαν με σαπουνόφουσες δικαιοσύνης, ως συνήθως, και μας παρουσιάζονται συνεχώς όλο και θεαματικότεροι!...

χικών όλο το τετράγωνο θα ανατιναζόταν και θα κατέρρεε με πολλά θύματα. «Εν ο Θεός που μας λυπήθηκε και η αυτοθυσία του υπολοχαγού να καλύψει με το σώμα του την έκρηξη», λέγει.

Οι ειδικοί εξηγούν ότι οι οπλοβομβίδες είναι σαν χωνί που φέρουν πανομοιότυπο υλικό με τις χειροβομβίδες. Εκτοξεύονται με βολή αβolidοτου φυσιγγίου από τυφέκιο. Δεν εκρήγνυνται μόνες τους, αλλά κάτι σίγουρα πήγε στραβά. Έγινε αποκόλληση και ο πυροκροτητής ενεργοποιήθηκε. Είναι άγνωστο πόσο παλιές ήταν, πόσο καιρό βρίσκονται εκεί, τι συντήρηση τούς γίνεται. Αυτό θα το δείξει η έρευνα. Οι οπλοβομβίδες βρίσκονται σε πολλά φυλάκια της πρώτης γραμμής. Είναι αναγκαία πυρομαχικά σε περίπτωση αιφνιδιαστικής επίθεσης από τον караδοκούντα εχθρό. Είναι επίσης άγνωστο κατά πόσο κάποιος προσπάθησε να βάλει τον κύριο κορμό της οπλοβομβίδας βαθύτερα στο θηκάρι της οπλοβομβίδας. Όλα αυτά θα τα δείξει η στρατιωτική ανάκριση που ήδη άρχισε και διεξάγεται από κοινού από την Εθνική Φρουρά και την Αστυνομία.

Το γεγονός είναι ένα. Ότι ένα λαμπρό παλικάρι, ένας εξαιρετος αξιωματικός απόφοιτος της Σχολής Ευελπίδων έχασε τη ζωή του και αφήνει ασήκωτο πόνο στην οικογένειά του και τη νεαρή του σύζυγο

Φρόσω. Ο άτυχος υπολοχαγός Πάμπος Χαραλάμπους είναι γιος του Μιχάλη Χαραλάμπους από το Μένιοικο και της Δήμητρας Πατσαλοσαββή από τον κατεχόμενο Καραβά. Έχει μια αδελφή την Άντρη. Η γυναίκα του είναι επίσης παιδί προσφύγων από το Μαραθόβουνο Μεσαορίας. Η τραγωδία σε όλο το μεγαλείο της. Άνθρωποι που τους ένωνε η αγάπη για την πατρίδα και η υψηλή αίσθηση του καθήκοντος και της βιοπάλης ντύθηκαν στα μαύρα. Μόλις πριν από έξι μήνες ήταν οι χαρές του γάμου και τώρα η σύζυγος πίνει το πιο πικρό ποτήρι. Η δύστυχη μητέρα του σφουγγάριζε τη βεράντα του σπιτιού της όταν οι αξιωματικοί πήραν το θλιβερό μαντάτο στο Μένιοικο. Ο χαροκαμένος πατέρας το έμαθε από γείτονα που το άκουσε από ιδιωτικό κυπριακό ραδιόφωνο και άρχισε να κλαίει γοερά. Ρώτησε ο άτυχος πατέρας τι έγινε και ο γείτονάς του, στην οδό Τρικούπη, στο Ξυλουργείο που διατρεί εκεί, του είπε την τραγική αλήθεια. «Το ραδιόφωνο μεταδίδει το θάνατο του παιδιού σου από έκρηξη οπλοβομβίδας».

Η παραπάνω είδηση θάφτηκε για τα καλά από τα ελλαδικά ΜΜΕ. Από ότι φαίνεται οι καναλάρχες προτιμούνει ειδήσεις "πολιτικής κονσέρβας" ή "lifestyle". Και καμιά τεχνητή όξυνση στις συζητήσεις για να μην αλλάξει κανάλι ο τηλεθεατής. Άραγε πόσοι από εμάς θα κάναμε το ίδιο που έκανε ο ηρωικός υπολοχαγός; Πόσοι θα σφίγγαμε την οπλοβομβίδα πάνω μας για να γλιτώσουν οι υπόλοιποι; Για μία ακόμη φορά αποδεικνύεται ότι ετούτος ο τόπος, ο ποτισμένος με τόσο αίμα ηρώων, συνεχίζει να καρποφορεί...

Του Άδωνη Παλληκαρίδη

Σ.Σ. Ας μην παρεξηγήσουμε τα Μ.Μ.Ε., επειδή δεν θέλουν να μας στενοχωρήσουν με δυσάρεστες ειδήσεις...

Μητροπόλεως Πειραιώς (Συνέχεια από τη σελ. 1)

κλησίας, ως και τό ανυπερβλήτον εμπόδιον τῆς δυνατότητος ἐπιστροφῆς αὐτῶν».

Κατά τὴν ἐκτίμηση τῶν συνόδων ἢ προσπάθεια τοῦ συγχρόνου θεολογικοῦ Διαλόγου Ὁρθοδόξων καὶ Ρωμαιοκαθολικῶν γιὰ τὴν ἀποκατάστασι τῆς ἐκκλησιαστικῆς κοινωνίας πρέπει ὀπωσδήποτε, πέραν τῆς ἀποβολῆς τῶν αἰρετικῶν διδασκαλιῶν τῆς Ρώμης (Φιλιόκβε, κτιστῆς Χάριτος, ἀλαθῆ-του, καθαρτηρίου κ.λπ.), νά στοχεύη καὶ στὴν ὀριστικὴ ἀποβολὴ τοῦ παπικοῦ πρωτείου καὶ ὄχι σέ κάποια κοινῶς ἀποδεκτὴ ἐπανερμηνεία του.

Τέλος κρίνεται ἀπαράδεκτο καὶ δὲν γίνεται ἀποδεκτό ὡς «πρότυπο γιὰ τὴν ἀποκατάστασι τῆς πλήρους κοινωνίας» τὸ συγκρητιστικὸ πλαίσιο τῆς «ἐνότητος ἐν τῇ ποικιλίᾳ».

